

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL R. A. SKUNDO**

2020 m. sausio 17 d. Nr. S-10 (7-149/2019)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš pirmininkės Editos Galiauskaitės, narių Evaldo Raistensčio, Rasos Stravinskaitės (pranešėja), Andriaus Veniaus, Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo R. A. (toliau – Pareiškėjas) 2019-11-20 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2019-10-28 sprendimo Nr. 1A-234. Pareiškėjas R. A. ir Muitinės departamento atstovė L. H. 2019-12-16 dalyvavo Komisijos posėdyje.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėjas 2019-11-20 skunde nurodo, jog jo vardu per AB Lietuvos pašta buvo atsiųsta registruota pašto siunta Nr. CP367834375CN iš privataus asmens iš Kinijos Liaudies Respublikos. Siuntoje buvo siunčiami 4 vienetai žaislų. Siunta buvo deklaruota 2019-03-25, bet po internetinio deklaravimo Lietuvos Respublikos muitinė pareikalavo pristatyti žaislų pirkimo dokumentus. Pareiškėjas teigia paaiškinęs, kad pirkimo dokumentų nėra, nes prekes siuntė privatus asmuo kaip dovaną.

Pareiškėjas nurodo, jog muitinės pareigūnai dar nurodė, kad žaislai yra ne originalūs ir pažeidžia intelektinės nuosavybės teises. Bet patvirtinti tai įrodymais muitininkams nepavyko. Gavus siuntą, viena prekė, dėl kurios Pareiškėjas neva pažeidė intelektinės nuosavybės teises, buvo nepataisomai sulaužyta. Tai sukėlė Pareiškėjui didelį moralinį ir psichologinį stresą.

Pareiškėjas skunde prašo informuoti jį, kodėl yra apskaičiuotas importo pridėtinės vertės mokestis (toliau – PVM) prekėms, atsiųstoms privataus asmens siuntoje CP367834375CN, kai siuntėjas nustatė prekių vertę 30 USD, kodėl nebuvo pritaikytas Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 40 straipsnis ir kodėl prekė buvo sulaužyta.

Pareiškėjas prašo peržiūrėti Muitinės departamento sprendimą panaikinant PVM.

Muitinės departamentas ginčijamu sprendimu patvirtino Vilniaus teritorinės muitinės (toliau – Vilniaus TM) 2019-07-25 supaprastinto patikrinimo ataskaitą Nr. 9VM191145S.

Muitinės departamentas nurodo, jog muitinio įforminimo metu Pareiškėjo vardu iš Kinijos gautoje pašto siuntoje CP367834375CN buvo rastos prekės – nauji žaisliniai automobilių modeliukai (4 vienetai), pažymėti prekių ženklais „Honda“, „Volvo“, „Škoda“, „Acura“. Įtarus, kad šios prekės pagamintos pažeidžiant registruotų prekių ženklų savininkų intelektinės nuosavybės teises, jos buvo sulaikytos, surašytas Prekių sulaikymo protokolas Nr. 9VP1000748 (2019-04-11). Minėtų prekių ženklų atstovai Lietuvoje per nustatytą prekių sulaikymo terminą nesiėmė jokių veiksmų sulaikytų prekių atžvilgiu, todėl prekės buvo gražintos AB Lietuvos paštui tam, kad būtų pateiktos pasirinktai muitinės procedūrai įforminti ir pristatyti gavėjui. Prekių muitinė vertė nustatyta vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas) 74 straipsnio 3 dalimi, t. y. remiantis Prekių muitinio įvertinimo duomenų bazėje

(PREMI) sukauptais duomenimis apie į Lietuvos Respubliką importuotų prekių sandorio vertes. Apskaičiuoti mokėtini mokesčiai – 12 Eur importo PVM.

Pareiškėjas, nesutikdamas su papildomai apskaičiuotu importo PVM, kreipėsi į Vilniaus TM dėl importo mokesčių už pašto siuntoje CP367834375CN atsiųstas prekes perskaičiavimo. Vilniaus TM priėmė supaprastinto patikrinimo ataskaitą Nr. 9VM191145S, kuria nusprendė Pareiškėjo prašymo netenkinti. Šią ataskaitą Pareiškėjas apskundė Muitinės departamentui.

Muitinės departamentas nurodo, jog nagrinėjamu atveju ginčas tarp mokesčių mokėtojo ir vietos mokesčių administratoriaus kilo dėl 12 Eur importo PVM, kuriuos muitinė apskaičiavo už pašto siuntoje CP367834375CN iš Kinijos atsiųstas prekes.

Nustatyta, kad Vilniaus TM, vadovaudamasi Sąjungos muitinės kodekso 22, 48 straipsniais, patikrino muitinės sąskaitos pašto siuntos gavėjui (toliau – MSPSG) Nr. 1804846524 (2019-06-14) įforminimo teisingumą bei konstatavo, kad ant pašto pakuotės esančioje CP72 formos muitinės deklaracijoje deklaruotas siuntos pobūdis – „dovana“, nurodyta prekės vertė – 30 USD, o siuntėjo pateiktoje informacijoje nurodyta, kad siunčiami prekių pavyzdžiai, už kuriuos mokėti nereikia.

Vilniaus TM, pasak Muitinės departamento, pagrįstai nurodė, jog atsižvelgiant į tai, kad ginčo prekės buvo atsiųstos nemokamai, prekių muitiniam įvertinimui sandorio vertės metodas negali būti taikomas.

Sąjungos muitinės kodekso 70 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad prekių muitinės vertės pagrindas visų pirma yra sandorio vertė, tai yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už prekes, parduodamas eksportui į Sąjungos muitų teritoriją, kuri prireikus patikslinama. Nagrinėjamu atveju prekės buvo siunčiamos kaip dovana, vadinasi, pirkimo–pardavimo sandorio į Sąjungos muitų teritoriją nebuvo, todėl, Muitinės departamento vertinimu, nurodyta 30 USD vertė nelaikytina apmokestinamąja verte. Sandoriai, kurių metu nėra apmokėjimo, nelaikytini pardavimais, todėl sandorio vertės muitinio įvertinimo metodas netaikytinas.

Vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 74 straipsnio 1 dalimi, jeigu prekių muitinės vertės neįmanoma nustatyti pagal 70 straipsnį, ji nustatoma iš eilės taikant kiekvieną 2 dalies punktą nuo a iki d, kol pasiekiamas tas punktas, pagal kurį prekių muitinę vertę įmanoma nustatyti. Muitinės departamentas nurodo, jog Vilniaus TM nustatė bei skundžiamame sprendime pagrįstai pažymėjo, kad nėra galimybės pagal kilmės šalį pritaikyti muitiniam įvertinimui tapačių ar panašių prekių sandorio vertės, dedukcinio muitinio įvertinimo metodo, apskaičiuotosios vertės metodo, todėl, remiantis Sąjungos muitinės kodekso 74 straipsnio 3 dalimi, ginčo prekių muitine verte laikytina vertė, nustatyta naudojantis PREMI duomenų bazėje sukauptais duomenimis, t. y. 48,04 Eur.

Vadovaujantis 2009-11-16 Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1186/2009, nustatančio Bendrijos atleidimo nuo muitų sistemą, 23 straipsnio nuostatomis, visas nedidelės vertės prekių siuntas, išsiųstas tiesiai iš trečiosios šalies gavėjui Bendrijoje, leidžiama įvežti be importo muitų. Nedidelės vertės prekės – tai prekės, kurių savoji vertė kiekvienoje siuntoje neviršija 150 Eur. Nagrinėjamu atveju nustatyta prekių muitinė vertė yra 48,04 Eur, todėl importo mitu jos neapmokestinamos.

Vadovaujantis PVMĮ 40 straipsnio 4 dalimi, importo PVM neapmokestinamos prekės, atsiunčiamos nedidelės vertės nekomercinio pobūdžio siuntose (dokumentų siuntose, pašto siuntose ar pašto siuntmenose). Siunta laikoma nedidelės vertės, jeigu jos muitinė vertė neviršija 45 Eur. Atsižvelgiant į tai, kad ginčo prekių vertė yra didesnė nei minėtoji, t. y. 48,04 Eur, Muitinės departamentas nurodo, jog, remiantis PVMĮ 2 straipsnio 32 dalies ir 19 straipsnio 2 dalies nuostatomis, Vilniaus TM pagrįstai prekes apmokestino 21 proc. importo PVM tarifu.

Pažymi, kad vietos mokesčių administratorius taip pat pagrįstai rėmėsi PVMĮ 15 straipsnio 15 dalimi, numatančia, jog apskaičiuojant importuojamų prekių apmokestinamąją vertę, nuo kurios skaičiuojamas importo PVM, prie importuojamų prekių muitinės vertės papildomai pridedamos šios sumos (jeigu jos nėra įtrauktos į šių prekių muitinę vertę): muitai, mokesčiai ir kitos įmokos (išskyrus patį PVM), prekių vežimo, draudimo, pakavimo išlaidos, taip pat komisiniai už atstovavimą.

Vadovaujantis Muitinės departamento generalinio direktoriaus 2009-02-26 įsakymu Nr. 1B-124 patvirtintų Pašto siuntų deklaravimo, muitinio tikrinimo ir mokesčių už prekes, gaunamas pašto siuntose, apskaičiavimo taisyklių 7 punktu, pašto siuntose gabenamas prekes siuntų gavėjų ir siuntėjų vardu muitinei deklaruoja AB Lietuvos paštas. Atstovavimo mokestis – 8,69 Eur.

Taigi, remiantis PVMĮ 15 straipsnio 15 dalimi, MSPSG Nr. 1804846523 (2019-06-14) importuotų prekių apmokestinamoji vertė, nuo kurios skaičiuojamas importo PVM, suapvalinta iki sveikojo skaičiaus, yra 57 Eur (48,04 Eur prekių muitinė vertė + 8,69 Eur AB Lietuvos pašto atstovavimo išlaidos), o nuo šios sumos apskaičiuotas 21 proc. importo PVM yra 12 Eur.

Pareiškėjas skunde kelia klausimą, kodėl vietos mokesčių administratorius netaikė PVMĮ 40 straipsnio, mano, kad apskaičiuotas mokestis turėtų būti panaikintas.

Muitinės departamentas pažymi, kad PVMĮ 40 straipsnio, kuriame išvardinti ypatingi atvejai, kai importuojamos prekės neapmokestinamos importo PVM, 4 dalyje nustatyta, kad importo PVM neapmokestinamos prekės, atsiunčiamos nedidelės vertės nekomercinio pobūdžio siuntmenose (dokumentų siuntose, pašto siuntose ar pašto siuntiniuose). Siuntmena laikoma nedidelės vertės, jeigu bendra jos vertė neviršija 45 Eur. Siuntmena laikoma nekomercinio pobūdžio, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos: siuntmenos gavėjas – fizinis asmuo; siuntmeną sudarantys daiktai yra akivaizdžiai skirti gavėjo ar jo šeimos narių asmeniniams poreikiams tenkinti, t. y. nei prekių kiekis, nei jų pobūdis nesudaro prielaidos manyti, jog šie daiktai skirti ekonominei veiklai; siuntmenos gavėjas siuntmeną iš siuntėjo gauna neatlygintinai; siuntmenoje nėra prekių, kurios pagal Lietuvos Respublikos akcizų įstatymą yra akcizų objektas; siuntmenoje esančios kavos svoris neviršija 500 gramų (arba kavos ekstrakto ir esencijos – 200 gramų), arbatos svoris neviršija 100 gramų (arba arbatos ekstrakto ir esencijos – 40 gramų).

Taigi, remiantis nurodyta PVMĮ nuostata, ypatingais atvejais prekės neapmokestinamos importo PVM, tačiau tik tuomet, kai siuntmenoje esančios prekės yra nedidelės vertės ir nekomercinio pobūdžio. Nors iš muitinės turimų duomenų nustatyta, kad Pareiškėjo gauta siunta laikytina nekomercinio pobūdžio, tačiau ši siunta nėra nedidelės vertės siunta (bendra jos vertė viršija 45 Eur, t. y. 48,04 Eur), todėl, Muitinės departamento vertinimu, nagrinėjamu atveju PVMĮ 40 straipsnio 4 dalies nuostatos netaikytinos.

Pareiškėjas skunde nurodo, kad viena iš trijų prekių, t. y. vienas auto modeliukas buvo gautas sulaužytas ir Muitinės departamento prašo paaiškinti, kodėl taip atsitiko. Muitinės departamentas pažymi, kad iš turimų dokumentų, susijusių su keliamu ginču, nustatyta, kad Vilniaus TM 2019-05-31 sprendimu „Dėl prekių, sulaikytų prekių sulaikymo protokolu Nr. 9VP1000748“ Nr. 6PR-15-301 nusprendė grąžinti sulaikytas prekes AB Lietuvos paštui tolimesniam pristatymui gavėjui. Informacijos ir įrodymų, kad prekė buvo sulaužyta, muitinėje nėra.

Muitinės departamentas sprendime konstatuoja, kad 12 Eur importo PVM už prekes, atsiųstas pašto siuntoje CP367834375CN, apskaičiuotas teisėtai ir pagrįstai, siunta nelaikytina nedidelės vertės, todėl PVMĮ 40 straipsnio 4 dalies nuostatos netaikytinos. Tenkinti Pareiškėjo skundą ir panaikinti skundžiamą Vilniaus TM sprendimą teisinio pagrindo nėra.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjo 2019-11-20 skundas atmestinas, ginčijamas Muitinės departamento 2019-10-28 sprendimas Nr. 1A-234 tvirtintinas.

Ginčas nagrinėjamu atveju yra kilęs dėl mokesčių administratoriaus sprendimo, kuriuo Pareiškėjui nurodyta sumokėti 12 Eur importo PVM už jo iš Kinijos Liaudies Respublikos pašto siuntoje gautas prekes. Pažymėtina, jog mokesčių administratorius ginčijamuose procesiniuose dokumentuose išsamiai aprašė teisinį Pareiškėjui nurodytos sumokėti mokestinės prievolės apskaičiavimo pagrindą, o Pareiškėjas, teikdamas skundą Komisijai, nurodė konkrečius nesutikimo su ginčijamu mokesčių administratoriaus sprendimu motyvus, apsprendžiančius šio mokestinio ginčo ribas. Todėl Komisija, sutikdama su mokesčių administratoriaus sprendime

išdėstyta pozicija, faktinių aplinkybių teisiniu vertinimu bei jų kvalifikavimu, nemato pagrindo iš naujo išsamiai kartoti Muitinės departamento pateiktų argumentų ir plačiau šiame sprendime pasisako dėl Pareiškėjo 2019-11-20 skunde bei Pareiškėjo mokestinio ginčo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu akcentuotų nesutikimo su Muitinės departamento sprendimu argumentų.

Pareiškėjas 2019-11-20 skunde nurodė bei skundo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu akcentavo, jog jo gautos prekių siuntos, kurių jam siuntė privatus fizinis asmuo kaip dovaną, vertę nustatė prekių savininkas, todėl muitinė, tikrindama prekių siuntą, turėjo šia verte vadovautis. Pareiškėjui nėra aišku, kodėl muitinė nesivadovavo prekių siuntėjo nurodyta prekių verte – 30 USD.

Pareiškėjui paaiškintina, jog importuotų prekių muitinės vertės nustatymą reglamentuoja specialios taisyklės, o būtent Sąjungos muitinės kodekso II antraštinės dalies 3 skyriaus nuostatos. Pagrindinis metodas importuojamų prekių muitinei vertei nustatyti yra sandorio vertės metodas. Pagal Sąjungos muitinės kodekso 70 straipsnio 1 dalį prekių muitinės vertės pagrindas visų pirma yra sandorio vertė, tai yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už prekes, parduodamas eksportui į Sąjungos muitų teritoriją, kuri prireikus patikslinama. Taigi, Sąjungos muitinės kodekso 70 straipsnio nuostatos taikomos tiems sandoriams, kurie sudaryti prekių eksportui į Sąjungos muitų teritoriją ir yra pateikti prekių pardavimą eksportui į Sąjungos muitų teritoriją patvirtinantys dokumentai. Pareiškėjo atveju, atsižvelgiant į tai, jog prekės buvo siunčiamos nemokamai ir nebuvo paties pardavimo į Sąjungos muitų teritoriją sandorio (prekės buvo siunčiamos kaip dovana), muitinė pagrįstai netaikė sandorio vertės metodo. Atsižvelgiant į nurodytuosius argumentus, vadovautis Pareiškėjo skunde nurodyta prekių verte, kurią nurodė prekių savininkas ir kuri nėra pagrįsta jokiais dokumentais, nebuvo jokio teisinio pagrindo.

Vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 74 straipsnio 1 dalimi, jeigu prekių muitinės vertės neįmanoma nustatyti pagal 70 straipsnį, ji nustatoma iš eilės taikant kiekvieną 2 dalies punktą nuo a iki d, kol pasiekiamas tas punktas, pagal kurį prekių muitinę vertę įmanoma nustatyti. Vilniaus TM supaprastinto patikrinimo ataskaitoje nustatė bei Muitinės departamentas skundžiamame sprendime pagrįstai pažymėjo, kad nesant galimybės pagal kilmės šalį pritaikyti muitiniam įvertinimui tapačių ar panašių prekių sandorio vertės, deducinio muitinio įvertinimo metodo, apskaičiuotosios vertės metodo, prekių muitinė vertė buvo nustatyta remiantis Sąjungos muitinės kodekso 74 straipsnio 3 dalimi ir ginčo prekių muitine verte laikytina vertė, nustatyta naudojantis PREMI duomenų bazėje sukauptais duomenimis, t. y. 48,04 Eur.

Pareiškėjas skunde teikia argumentus dėl to, jog, jo nuomone, jam nepagrįstai buvo apskaičiuotas importo PVM, nes turėjo būti taikytos PVMĮ 40 straipsnio nuostatos.

Dėl šių Pareiškėjo argumentų pažymėtina, jog PVMĮ 40 straipsnio, numatančio ypatingus atvejus, kai importuojamos prekės neapmokestinamos importo PVM, 4 dalis numato, jog importo PVM neapmokestinamos prekės, atsiunčiamos nedidelės vertės nekomercinio pobūdžio siuntmenose (dokumentų siuntose, pašto siuntose ar pašto siuntiniuose). Siuntmena laikoma nedidelės vertės, jeigu bendra jos vertė neviršija 45 Eur. Siuntmena laikoma nekomercinio pobūdžio, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos: 1) siuntmenos gavėjas – fizinis asmuo; 2) siuntmeną sudarantys daiktai yra akivaizdžiai skirti gavėjo ar jo šeimos narių asmeniniams poreikiams tenkinti, t. y. nei prekių kiekis, nei jų pobūdis nesudaro prielaidos manyti, jog šie daiktai skirti ekonominei veiklai; 3) siuntmenos gavėjas siuntmeną iš siuntėjo gauna neatlygintinai; 4) siuntmenoje nėra prekių, kurios pagal Lietuvos Respublikos akcizų įstatymą yra akcizų objektas; 5) siuntmenoje esančios kavos svoris neviršija 500 gramų (arba kavos ekstrakto ir esencijos – 200 gramų), arbatos svoris neviršija 100 gramų (arba arbatos ekstrakto ir esencijos – 40 gramų).

LVAT, aiškindamas nurodytąją PVMĮ nuostatą, 2014-11-04 nutartyje adm. byloje Nr. A-143-1504-14 yra pabrėžęs, kad prekės neapmokestinimą importo PVM suponuoja dviejų kriterijų visuma: 1) atsiunčiama prekė turi būti nedidelės vertės, t. y. jos vertė neturi viršyti 45 Eur; 2) siuntmena turi būti nekomercinio pobūdžio, t. y. ji turi atitikti visas nekomercinio pobūdžio siuntmenos apibūdinimo sąlygas, įtvirtintas PVMĮ 40 straipsnio 4 dalyje.

Šio ginčo atveju Pareiškėjas ir Muitinės departamentas sutinka, kad Pareiškėjo gauta siuntmena yra nekomercinio pobūdžio, tačiau jos vertė viršija PVMĮ įtvirtintą ribą (45 Eur), iki kurios siuntmena laikoma nedidelės vertės. Tai reiškia, kad PVMĮ 40 straipsnio 4 dalies taikymo požiūriu Pareiškėjo gautos ginčo prekės (siunta) negali būti pripažintos importo PVM neapmokestinamomis prekėmis, nes neatitinka vienos iš dviejų PVMĮ įtvirtintų sąlygų, t. y. nėra nedidelės vertės. Atsižvelgdama į nurodytus argumentus, Komisija daro išvadą, kad mokesčių administratorius teisingai išaiškino ir pritaikė ginče nagrinėjamoje situacijoje PVMĮ 40 straipsnio nuostatas ir pagrįstai apskaičiavo Pareiškėjui 12 Eur importo PVM.

Pareiškėjas skunde Komisijai prašo informuoti jį, kodėl viena iš jo gautų prekių buvo sulaužyta. Pareiškėjui paaiškintina, jog Komisija yra ikiteisminė mokestinius ginčus (ginčus, kurie kyla tarp tarp mokesčių mokėtojo ir mokesčių administratoriaus dėl sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo ar kito panašaus pobūdžio sprendimo, pagal kurį mokesčių mokėtoju naujai apskaičiuojamas ir nurodomas sumokėti mokestis (Mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 2 straipsnio 22 dalis) ir MAĮ apibrėžtos jos kompetencijos ribose nagrinėja klausimą dėl to, ar Pareiškėjui pagrįstai ir teisėtai buvo apskaičiuotas ir nurodytas sumokėti importo PVM. Todėl Komisija neturi teisinio pagrindo vertinti ir pasisakyti dėl aplinkybių, kurios nėra susijusios su nagrinėjamo mokesčio ginčo dalyku (importo PVM apskaičiavimo teisėtumu), šio ginčo atveju aiškintis, ar Pareiškėjui perduota prekė buvo sulaužyta ir kas tai padarė. Pareiškėjui manant, jog Vilniaus TM ar AB Lietuvos paštas savo galimai neteisėtais veiksmais padarė jam žalą, jis Civilinio kodekso nustatyta tvarka dėl žalos atlyginimo turėtų kreiptis į teismą.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija konstatuoja, jog ginčijamas Muitinės departamento 2019-10-28 sprendimas Nr. 1A-234 tvirtintinas, panaikinti jį Pareiškėjo skunde nurodytais motyvais nėra teisinio pagrindo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a :

Patvirtinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2019-10-28 sprendimą Nr. 1A-234.

Pagal MAĮ 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokesčio ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė	Edita Galiauskaitė
Komisijos narys	Evaldas Raistenskis
Komisijos narė	Rasa Stravinskaitė
Komisijos narys	Andrius Venius
Komisijos narė	Vilma Vildžiūnaitė